

Vier vragen aan ds. Jan Henzen

Predikant van de Prot. Gem. Wemeldinge

In deze rubriek is de redactie op zoek naar mensen die in onze ring in het kerkenwerk of in de gemeenten werkzaam zijn.

De inhoud van het interview is buiten de verantwoordelijkheid van de redactie

1. Vertelt u eerst eens iets over uzelf?

Ik ben geboren (23 januari 1963) en getogen in Leiderdorp en de oudste uit een gezin van drie jongens. De buurt waar ik ben opgegroeid lag zo'n beetje op de scheiding tussen dorp en platteland aan de oever van de Oude Rijn. In mijn jeugd- en tienerjaren heb ik veel gevestigd en gevaren en had ik ook een groentetuin waarin ik van alles en nog wat 'verbouwde'. Vele jaren heb ik geschaatst, eerst alleen op natuurijs, maar vanaf mijn 15^e ging ik in clubverband naar de IJshal in Leiden en De Uithof in Den Haag. Na de middelbare school ben ik theologie gaan studeren in Leiden, waarna ik aan het einde hiervan begin jaren 90 Linda ontmoette in Hoogmade, de plaats waar ik enige tijd 'bijstand in het pastoraat' ben geweest. We zijn getrouwd op 17 februari 1994, waarna we een dag later naar het Friese plaatsje Parrega verhuisden, waarnaar (volledig: Parrega-Hieslum/Tjerkwerd-Dedgum) ik een beroep had aangenomen. We kregen in Friesland 3 kinderen: Sanne (1995, nu getrouwd met Jacco, woonachtig in Groot-Ammers en moeder van Jesse), Johan (1996, getrouwd met Marianne, woonachtig in Ermelo) en Tim (1998, woont nog thuis). Nadat we in 1999 naar Alphen aan den Rijn vertrokken, werd in 2002 Simon geboren (ook hij woont nog thuis). In 2011 nam ik het beroep aan naar Wateringen (Westland) waar ik tot 18 februari 2024 heb 'gestaan' en een hele goede tijd gehad heb. Het vervolg is bekend: Op 3 maart heb ik intrede gedaan in de Protestantse gemeente van Wemeldinge, waarin ik een goede, mooie en gezegende tijd tegemoet hoop te gaan...

2. Wat is voor u belangrijk in het leven, of de zin van het leven?

In het begin van de jaren 80 zei één van mijn kerkelijk hoogleraren (G.H. Ter Schegget) dat je de vraag naar de zin van het leven eigenlijk niet moet stellen. Hij zei: 'Je moet er zin in hebben!' Hoewel ik dit antwoord wel

wat oppervlakkig vond en vind, snap ik wel dat hij bedoelde dat graven naar antwoorden op (diepe en filosofische) levensvragen vaak niet de antwoorden oplevert die je zoekt. Leef het leven hoe het op je afkomt en probeer er wat van te maken, onder andere door dienstbaar te zijn. Zingeving zit toch vaak in je betekenis voor anderen.... Inspirerend en veelbetekend in deze context vind ik de woorden van Jezus in Marcus 10: 45: '...Want ook de Mensenzoon is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen...'

3. Waar zou u voor op de barricaden willen staan?

Ik ben geboren in de strenge winter van 1963. Mijn vader zei altijd dat dat vast en zeker mijn grote liefde voor winterweer en schaatsen veroorzaakt heeft. Ik herinner mij nog als de dag van gisteren dat als ik op bed lag en het sneeuwde ik niet de slaap kon vatten en steeds uit het raam ging kijken naar de groeiende witte laag. En wat heb ik genoten van het schaatsen als sport om te beoefenen en ook van de toertochten in de jaren 80 en 90. Waar ik in dit verband toch echt wel onder lijf is de snelheid van de opwarming van ons klimaat, het smelten van de gletsjers en ijskappen en de grote gevolgen die dit alles heeft en nog zal krijgen voor onze wereld. De winters van tegenwoordig hier in Nederland zijn lange grijze en natte 'herfsten' en als ik schaatsen en winterfilmmpjes 'van vroeger' zie, overvalt me vaak een gevoel van nostalgie, melancholie en heimwee. Ik maak me dus grote zorgen om ons klimaat en hele leefmilieu en zou hiervoor met milieu- en klimaatgroepen wel op de barricaden kunnen staan. Ik doe dit niet, omdat ik denk dat wij als klein landje dit probleem niet kunnen oplossen en dat als wij (vervuilende) bedrijven en industrie het land uitjagen, ze in andere landen met open armen worden ontvangen en vaak zonder regelgeving hun (nog) vervuilde(r) gang kunnen gaan. Bovendien geloof ik vanuit Bijbelse profetie en belofte dat deze wereld vergaat en we een nieuwe herschape wereld mogen verwachten. Maar zolang het koninkrijk niet aangebroken is, zijn we met elkaar wel verantwoordelijk voor deze wereld.

4. Hoe ziet u de toekomst van de kerk(en) in het algemeen?

Eerlijk gezegd ben ik wat de toekomst

van de traditionele kerken in de gehele westerse wereld betreft niet zo positief. Wat ik niet alleen in mijn vorige gemeenten (uitgezonderd de Adventskerk in Alphen aan den Rijn), maar nu ook in Wemeldinge aantref is een ongezonde leeftijdsopbouw. Veel ouderen, nauwelijks actief meelevende gezinnen en heel weinig jongeren, zich uitend in nauwelijks nog dopen of belijdenis doen. Op kennismakingsbezoek bij gemeenteleden is het toch over het algemeen hetzelfde verhaal: 'Onze/ mijn kinderen doen er eigenlijk niets meer aan...'. Natuurlijk heeft deze ontkerkelijking vele oorzaken, maar ikzelf zie de belangrijkste oorzaak in de 'wereldgelijkvormigheid' (meegaan met de tijdgeest) van onze kerkelijke gemeenschappen, het willen dienen van twee heren en het 'verliezen' van (de relatie met) Jezus. Als Jezus leren kennen en het volgen van Hem geen centrale plaats meer inneemt in ons leven, dan raken we letterlijk en figuurlijk de weg (de waarheid en het leven) kwijt, onderscheiden we ons in zo goed als niets meer van de wereld. Mijns inziens is Christelijk geloven het onderhouden van de relatie met God en zijn Zoon. Doen we niet veel of niets aan die relatie, dan groeien we uit elkaar en wordt God voor ons van een nabije Vader een verre Vreemde. Dan blijft er in het geloofsgesprek vaak niet veel meer over dan: 'Ik geloof best wel dat er iets is, hoor...!' (letsisme). Natuurlijk wil ik me niet door dit negatieve gevoel laten leiden, maar geloof ik dat Jezus zijn wereldwijde Gemeente niet loslaat en dat Hij, ook hier in Zeeland en ook in onze plaatselijke gemeente(n), grote dingen kan en wil doen. Hij is immers Dezelfde, gisteren, vandaag en tot in eeuwigheid en de Geest van Pinksteren is nog steeds herscheppend en vernieuwend aanwezig waar mensen, waar dan ook, samen komen en bidden in Jezus' Naam. Zolang we dat blijven doen, komt het, hoe dan ook, altijd goed.